

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-128/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Tajane Polić članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača VEDRANE ALEKSIN iz Valpova, M. Gupca 21, OIB: 71937543667, odlučujući o žalbi vjerovnika CROATIA OSIGURANJE d. d. iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Hanžeković i Partneri iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Valpovu poslovni broj 90 Sp-2339/2019-9 od 16. studenoga 2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 24. lipnja 2020. godine,

r i j e š i o j e

I Odbija se žalba vjerovnika Croatia osiguranje d. d. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Valpovu poslovni broj 90 Sp-2339/2019-9 od 16. studenoga 2019. godine.

II Odbija se zahtjev vjerovnika Croatia osiguranje d. d. za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Vedrane Aleksin iz Valpova, M. Gupca 21, OIB: 71937543667 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike poblje naznačene u toj točki izreke.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Croatia osiguranje d. d. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka

353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača («Narodne novine» br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona («Narodne novine» br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da je izreka pobijanog rješenja nerazumljiva, te proturječna sama sebi i razlozima te odluke, čime je ostvarena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Nadalje ističe kako je potrošač u prvih devet mjeseci 2019. godine ostvarila plaću u iznosu od 10.731,06 kuna, u 2018. godini plaću u ukupnom iznosu od 28.555,00 kuna, a u 2017. godini ukupnu plaću od 13.389,17 kuna, te iznos od 53,75 kuna na ime otpremnine, kao i da se ista nalazi u radnom odnosu, pa da je izvjesno da će se njegova tražbina u skorije vrijeme namiriti u cijelosti, u vezi čega ukazuje na odredbe članaka 5. i 79.h stavak 5. ZSP-a.

Vjerovnik navodi da iz utvrđenja prvostupanjskog suda proizlazi kako potrošač ima otvorena tri računa u bankama, a da na jednom računu ima polog po viđenju i ulog na štednju po viđenju, pa da je nejasno zbog čega se sud prvog stupnja u obrazloženju pobijanog rješenja nije detaljnije očitovao o poštenju potrošača, čime je postupio protivno odredbi članka 2. stavak 1. ZSP-a, kao i odredbi članka 79.m stavak 1. točka 5. tog Zakona.

Ukazujući na odredbu članka 79.b stavak 4. ZSP-a, žalitelj ističe da je sud prvog stupnja propustio u smislu odredbe članka 79.g ZSP-a uzeti u obzir odredbu članka 24. stavak 3. istog Zakona, čime je pogrešno primijenio i odredbu članka 8. ZPP-a.

Iz navedenih razloga predlaže da se pobijano rješenje preinači, ili da se ta odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, a uz žalbu prilaže rješenje ovog drugostupanjskog suda poslovni broj GŽ-2173/2019 od 25. listopada 2019. godine, te potražuje naknadu troškova postupka po žalbi.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela dana 09. ožujka 2019. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koja se u zakonskom roku nije očitovala da li je suglasna s provedbom ovog postupka, niti je dostavila popis svoje imovine, pa da se smatra da je s istim suglasna, kao i da je izjavila kako nema imovine iz koje se mogu namirivati njezini vjerovnici.

Na temelju uvida u podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik) utvrđuje da se potrošač na dan donošenja pobijanog rješenja nalazi u neprekidnoj blokadi dužoj od tri godine (2815 dana), te da ima evidentirane neizvršene tražbine radi prisilnog ostvarenja po osnovama koje Financijska agencija izvršava, a koje po osnovi glavnice ukupno iznose 2.799,01 kuna, kao i osnove za plaćanje koje je ta Agencija prestala izvršavati temeljem odredbe članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ br. 68/18), čija glavnica ukupno iznosi 9.584,54 kuna, pa da zbroj glavnica po osnovama iz članka 79.a stavak 2. i 3. ZSP-a iznosi 12.383,55 kuna.

Nadalje utvrđuje da je potrošač u prvih devet mjeseci 2019. godine ostvarila ukupna primanja od 10.731,06 kuna po osnovi dohotka od nesamostalnog rada-plaće, u 2018. godini iznos od ukupno 28.555,00 kuna po osnovi plaće, u 2017. godini plaću u ukupnom iznosu od 13.389,17 kuna, te iznos od 53,75 kuna po osnovi otpremnine do propisanog iznosa, dok u zadnja tri mjeseca 2016. godine nije imala primanja.

Prvostupanjski sud utvrđuje da potrošač nije evidentirana kao vlasnica pokretnina u evidencijama Ministarstva unutarnjih poslova, Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo i Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture, te da nema evidentiranih poslovnih udjela i vrijednosnih papira, niti je vlasnica nekretnina, a da ista ima otvorena tri računa u bankama, s time da su na jednom računu njezina primanja u cijelosti izuzeta od ovrhe, dok na jednom računu ima novčani polog po viđenju i ulog na štednju po viđenju, a da iz dostavljenih podataka nije razvidno koliki je taj ulog, već da je račun blokiran, jer nije izuzet od ovrhe.

U vezi toga utvrđuje da potrošač trenutno ne ostvaruje stalna novčana primanja po osnovi plaće, te da ista tijekom 2019. godine nije primila više od tri minimalne plaće, a da se uzimanjem u obzir svih primanja koja je ista ostvarila u posljednje tri godine po osnovi plaće, te njihovom usporedbom s iznosima minimalne neto plaće (3.000,00 kuna mjesečno) u svakom pojedinom razdoblju, dolazi do zaključka da je potrošač u cijelom navedenom razdoblju primala povremene novčane prihode po osnovi plaće radeći povremene, i to vjerojatno sezonske poslove.

Osim toga, utvrđuje da bi primjenom pravila ovršnog prava o ograničenju ovrhe na stalnim novčanim primanjima ukupan iznos primanja potrošača koji nije izuzet od ovrhe bio manji od 10.000,00 kuna na godišnjoj razini, jer da je od ovrhe izuzeto 2/3 plaće potrošača.

Nadalje utvrđuje da se u konkretnom slučaju potrošača ne može smatrati nepoštenom zbog toga što nije dostavila podatke o naznačenim novčanim primanjima, jer da ista nije osobno zaprimila poziv Financijske agencije za davanje suglasnosti za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, pa da se taj postupak vodi po presumpciji da je potrošač suglasna s provedbom tog postupka i da nema imovine dok se ne dokaže suprotno.

U vezi toga utvrđuje da se vjerovnici potrošača nisu u povodu objavljenog oglasa očitovali o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren, niti su u tom smislu dostavili dokaze.

Stoga utvrđuje da potrošač nema pokretne imovine iz koje se mogu namirivati njezini vjerovnici, te da je vrijednost primanja koja ostvaruje, a koja nisu izuzeta od ovrhe, manja od 10.000,00 kuna.

Iz navedenih razloga, a pozivom i na odredbe članka 79.f stavak 2. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a, odlučuje na gore opisani način.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, pa tako niti ona propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, jer navedena odluka nema postupovnih nedostataka na koje ukazuje vjerovnik, te se u svemu može ispitati.

Nije ostvarena niti bitna postupovna povreda iz članka 354. stavak 1. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 8. ZPP-a, na koju indirektno ukazuje žalba, jer je sud prvog stupnja svoja

činjenična i pravna utvrđenja utemeljio na ocjeni svih provedenih dokaza, na način propisan potonjom odredbom ZPP-a.

Pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama ZSP-a, jer je iz sadržaja Očevidnika razvidno da je na dan otvaranja ovog postupka bilo evidentirano više neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice (članak 79.a stavak 2. ZSP-a), kao i da su postojale osnove za plaćanje koje je Financijska agencija prestala izvršavati temeljem odredbe članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (članak 79.a stavak 3. ZSP-a), te da zbroj glavnica po svim navedenim osnovama ne prelazi iznos od 20.000,00 kuna, kao i da je razdoblje u kojem je potrošač imala evidentirane neizvršene osnove za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

Isto tako, pravilno je u skladu s odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a utvrđena vrijednost imovine potrošača, u vezi čega je prvostupanjski sud radi utvrđenja navedenih okolnosti pravilno u skladu s potonjom odredbom ZSP-a izvršio uvid u podatke koje mu je dostavila Financijska agencija, te u tom smislu nije postupio protivno odredbi članka 24. stavak 3. ZSP-a.

Na temelju tako pribavljenih podataka, koje vjerovnici potrošača prema pravilnom utvrđenju suda nisu doveli u sumnju, jer se u povodu objavljenog oglasa nisu očitovali o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren, niti su u tom smislu dostavili dokaze (članak 79.f stavak 1. ZSP-a), pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna, na što ukazuje činjenica da se ista nalazi u neprekidnoj blokadi u trajanju od 2815 dana, te da prema sadržaju spisa ima otvorena dva računa koja su blokirana, od kojih se na jednom računu nalaze novčani plog po viđenju i ulog na štednju po viđenju, te jedan račun koji nije blokirani, ali su na njemu sredstva u potpunosti izuzeta od prisilne naplate, pri čemu je pravilno utvrđenje suda da potrošač osim naznačenih primanja po osnovi plaće nema druge imovine.

Stoga je neosnovano pozivanje vjerovnika na odredbu članka 5. ZSP-a, koja se u smislu odredbe članka 79.o tog Zakona ne primjenjuje u jednostavnom postupku stečaja potrošača, kao i na odredbu članka 79.h stavak 5. ZSP-a, do čije primjene u smislu odredbe stavka 1. potonjeg članka ZSP-a dolazi u situaciji kada je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa veća od 10.000,00 kuna, o čemu se u konkretnom slučaju ne radi.

Pravilno je i utvrđenje prvostupanjskog suda da potrošač nije nepoštena, neovisno o tome što nije dostavila popis imovine u kojem bi bilo naznačeno da je ostvarivala primanja po osnovi plaće, jer su u situaciji kada iz pravilnog utvrđenja suda proizlazi da ona nema ovršive imovine koja bi bila veća od 10.000,00 kuna, ispunjene pretpostavke za donošenje rješenja o otvaranju i zaključenju jednostavnog postupka stečaja potrošača, pa se u tom slučaju potrošača ne može smatrati nepoštenom, koje pravno shvaćanje je zauzeto na sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog dana 27. studenoga 2019. godine i objavljenog na mrežnim stranicama potonjeg suda, slijedom čega je neosnovano pozivanje žalitelja na odredbe članaka 2. stavak 1. i 79.m stavak 1. točka 5. ZSP-a, kao i na rješenje

ovog drugostupanjskog suda poslovni broj GŽ-2173/2019 od 25. listopada 2019. godine, jer je ono doneseno prije gore zauzetog pravnog stajališta.

Stoga je pravilnom primjenom odredaba članaka 79.a stavak 2. i 3. i 79.g stavak 1. i 4. ZSp-a odlučeno na opisani način.

S obzirom na navedeno, za odluku o žalbi nisu od značaja preostali žalbeni navodi.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

Budući je odredbom članka 45. stavak 4. ZSP-a propisano da svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka, to je o zahtjevu vjerovnika za naknadu troškova žalbenog postupka odlučeno kao u točki II izreke ovog rješenja.

U Rijeci 24. lipnja 2020. godine

Predsjednica vijeća

Brankica Malnar

Broj zapisa: **17897-387f8**

Kontrolni broj: **0fbc1-3cff2-6b101**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.